

Satu Kajian Mengenai Faktor-Faktor yang Mendorong Minat Pelajar Kolej Komuniti Jelevu terhadap Subjek Keusahawanan

Zainatul Fakih Binti Zainon
Unit Teknologi Maklumat, Kolej Komuniti Jelevu
zainatul.fakih@kkjel.edu.my

Abstrak: Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti faktor-faktor yang mendorong minat pelajar Kolej Komuniti Jelevu terhadap subjek Keusahawanan. Dengan menggunakan pendekatan kuantitatif dan soal selidik yang diedarkan kepada 80 orang pelajar, dapatan menunjukkan bahawa minat pelajar dipengaruhi oleh beberapa faktor utama termasuk pendekatan pengajaran, pendedahan awal kepada dunia keusahawanan, sokongan keluarga dan persekitaran, serta potensi kerjaya dalam bidang tersebut. Statistik deskriptif menunjukkan tahap minat pelajar adalah sederhana tinggi dengan skor purata 3.92, manakala faktor pendorong memperoleh skor purata 3.43. Kajian ini memberi implikasi kepada institusi pendidikan untuk memperkukuh pendekatan pengajaran yang lebih interaktif dan praktikal, serta menyediakan pendedahan pengalaman keusahawanan sebenar bagi meningkatkan motivasi pelajar. Langkah ini penting untuk memastikan minat pelajar terus berkembang selaras dengan keperluan pasaran dan pembangunan modal insan berorientasikan keusahawanan.

Kata kunci: Keusahawanan, Minat, Interaktif, Efektif

1.0 PENGENALAN

Keusahawanan kini menjadi salah satu bidang yang semakin mendapat perhatian dalam sistem pendidikan tinggi di Malaysia, termasuklah di institusi pendidikan teknikal dan vokasional seperti Kolej Komuniti. Dalam usaha melahirkan graduan yang bukan sahaja bergantung kepada peluang pekerjaan sedia ada, tetapi juga berupaya mencipta peluang pekerjaan sendiri, subjek Keusahawanan telah diperkenalkan sebagai sebahagian daripada kurikulum. Subjek ini bukan sahaja menyampaikan ilmu asas tentang perniagaan, tetapi juga bertujuan membentuk pemikiran kritikal, daya saing serta keberanian mengambil risiko dalam kalangan pelajar.

Namun begitu, keberkesanan subjek ini banyak bergantung kepada tahap minat pelajar terhadapnya. Minat yang tinggi akan mendorong penglibatan aktif dan pembelajaran yang lebih mendalam, manakala minat yang rendah boleh menjejaskan pencapaian serta potensi pelajar untuk meneroka bidang keusahawanan secara serius. Oleh itu, penting untuk mengenal pasti faktor-faktor yang mempengaruhi minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan, khususnya dalam konteks pelajar Kolej Komuniti Jelevu yang mewakili kumpulan pelajar dari pelbagai latar belakang sosioekonomi dan program pengajian.

Keusahawanan merupakan salah satu bidang yang semakin mendapat tempat dalam sistem pendidikan negara kerana peranannya dalam membentuk individu yang berdaya saing, kreatif dan inovatif. Pendidikan keusahawanan bukan sahaja bertujuan untuk melahirkan usahawan, tetapi juga membina pemikiran keusahawanan dalam kalangan pelajar. Di Kolej Komuniti Jelevu, subjek Keusahawanan telah ditawarkan sebagai satu usaha untuk memupuk minat dan kesedaran pelajar terhadap potensi bidang ini. Namun begitu, tahap minat pelajar terhadap subjek ini masih perlu dikenalpasti dan diperhalusi agar proses pembelajaran dan pengajaran dapat dilaksanakan secara lebih efektif.

1.1 Penyataan Masalah

Walaupun pendidikan keusahawanan semakin mendapat perhatian, masih terdapat pelajar yang kurang berminat terhadap subjek ini. Terdapat kemungkinan bahawa pendekatan pengajaran yang kurang menarik, ketiadaan pendedahan awal kepada pengalaman keusahawanan, atau kurangnya

sokongan persekitaran menyumbang kepada situasi ini. Kajian oleh Ahmad dan Jamaluddin (2024) menunjukkan bahawa sikap dan tekad keusahawanan memainkan peranan penting dalam menarik minat pelajar. Selain itu, Amran dan Abu Seman (2021) menekankan bahawa faktor pedagogi dan kurikulum juga menyumbang kepada pembentukan minat keusahawanan. Oleh itu, kajian ini dijalankan bagi mengenal pasti faktor-faktor yang mempengaruhi minat pelajar Kolej Komuniti Jelevu terhadap subjek Keusahawanan.

1.2 Objektif Kajian

Kajian ini dijalankan untuk mencapai objektif berikut:

1. Mengetahui tahap minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan.
2. Mengetahui faktor-faktor yang mendorong minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan.

2.0 KAJIAN LITERATUR

Minat pelajar terhadap subjek keusahawanan menjadi fokus penting dalam sistem pendidikan tinggi terutamanya dalam pembangunan modal insan berteraskan inovasi dan kreativiti. Keusahawanan bukan sekadar bidang kerjaya, malah merupakan satu pendekatan holistik dalam menyelesaikan masalah dan mencipta peluang. Di Kolej Komuniti Jelevu, faktor utama yang mendorong minat pelajar terhadap subjek keusahawanan dapat membantu pensyarah dan pihak pentadbiran membina kurikulum yang lebih relevan dan menarik. Minat pelajar terhadap subjek keusahawanan di Kolej Komuniti dipengaruhi oleh pelbagai faktor seperti sikap individu, silibus pembelajaran serta pembudayaan usahawan.

2.1 Tahap Minat Pelajar terhadap Subjek Keusahawanan

Menurut Hassan (2020), pelajar jurusan teknikal dan vokasional menunjukkan kecenderungan tinggi terhadap keusahawanan disebabkan oleh peluang menjana pendapatan sendiri. Dalam kajian oleh Ibrahim et al. (2023), pelajar Kolej Komuniti menunjukkan minat sederhana terhadap keusahawanan, namun kurang terdedah kepada peluang dan maklumat berkaitan. Kajian Amran dan Abu Seman (2021) pula menunjukkan minat pelajar terhadap keusahawanan meningkat apabila wujudnya bimbingan dan pendedahan kepada dunia perniagaan sebenar.

Zaini et al. (2024) turut menyatakan bahawa pelajar daripada golongan asnaf mempunyai niat positif terhadap keusahawanan, namun minat terhadap subjek bergantung kepada pendekatan pengajaran dan pembelajaran yang digunakan. Kajian ini menyarankan perlunya pendekatan pengajaran yang lebih bersifat aplikasi dan berorientasikan projek untuk mengekalkan minat pelajar.

2.2 Faktor – faktor yang mendorong minat pelajar terhadap subjek keusahawanan

Antara faktor utama yang dikenal pasti termasuk sokongan keluarga, pengaruh rakan sebaya, iklim sekolah, pengalaman keusahawanan, dan sokongan institusi. Menurut Mat Nawi dan Othman (2024), trait personaliti seperti keberanian mengambil risiko, keyakinan diri, dan kreativiti memainkan peranan penting dalam mencorakkan minat keusahawanan. Iklim sekolah yang menyokong juga mendorong pelajar untuk terlibat secara aktif dalam aktiviti keusahawanan. Ibrahim (2023) pula menekankan bahawa sokongan keluarga, khususnya ibu bapa yang terlibat dalam perniagaan, mampu menanamkan nilai keusahawanan sejak awal.

Mohd Shokory et al. (2024) pula menekankan peranan digitalisasi dalam mendorong pelajar ke arah bidang keusahawanan digital. Akses kepada teknologi dan kebolehan menggunakan platform digital memberi motivasi tambahan kepada pelajar untuk mendalami subjek keusahawanan. Adaham dan Buang (2024) pula melihat bahawa kekangan seperti kurang pendedahan serta ketakutan terhadap kegagalan menjadi penghalang minat pelajar, dan ini memerlukan pendekatan bimbingan yang lebih empati dan praktikal.

2.3 Hubungan antara faktor pendorong dengan tahap minat pelajar

Hubungan antara faktor pendorong dan minat pelajar terhadap subjek keusahawanan telah dibuktikan secara empirikal oleh beberapa penyelidik. Amran dan Abu Seman (2021) menunjukkan hubungan signifikan antara faktor sokongan pendidikan dan minat pelajar dalam bidang keusahawanan. Ibrahim et al. (2023) mendapati bahawa persekitaran keluarga dan pengalaman awal dalam aktiviti keusahawanan menjadi pemangkin utama kepada peningkatan minat terhadap subjek keusahawanan.

Zaini et al. (2024) mencadangkan bahawa elemen demografi seperti latar belakang sosioekonomi turut memainkan peranan. Pelajar daripada keluarga berpendapatan rendah dilihat lebih cenderung menjadikan keusahawanan sebagai laluan kerjaya, justeru minat terhadap subjek keusahawanan turut meningkat. Dalam konteks ini, peranan Kolej Komuniti sangat penting dalam menyediakan ruang dan peluang untuk pelajar mencuba, gagal, dan belajar dalam suasana yang selamat dan terkawal.

3.0 METODOLOGI

Kajian ini menggunakan pendekatan kuantitatif berbentuk tinjauan dengan menggunakan instrumen soal selidik. Rekabentuk ini dipilih bagi membolehkan pengkaji mengenal pasti tahap minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan, mengenal pasti faktor-faktor pendorong serta menganalisis hubungan antara faktor pendorong dengan tahap minat tersebut.

3.1 Populasi dan Sampel

Populasi kajian ini terdiri daripada pelajar Kolej Komuniti Jelebu yang mengikuti subjek Keusahawanan. Sampel kajian adalah seramai 80 orang pelajar yang dipilih secara rawak.

3.2 Instrumen Kajian

Instrumen kajian yang digunakan ialah soal selidik berstruktur yang dibina berdasarkan objektif kajian. Soal selidik ini dibahagikan kepada tiga bahagian utama:

Bahagian A : Maklumat demografi pelajar seperti jantina, umur, kursus, dan pengalaman keusahawanan.

Bahagian B : Item berkaitan tahap minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan (5 item).

Bahagian C : Item berkaitan faktor-faktor pendorong (8 item) yang merangkumi pengaruh keluarga, rakan sebaya, peranan pensyarah, kandungan subjek dan potensi kerjaya.

Skala likert digunakan untuk bahagian B dan C.

3.3 Kaedah Analisis Data

Data dianalisis menggunakan statistik deskriptif (min dan sisihan piawai) bagi mengenal pasti tahap minat dan faktor pendorong. Ujian korelasi Pearson pula digunakan bagi mengenal pasti hubungan antara faktor pendorong dan minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan.

4.0 ANALISA DAN DAPATAN KAJIAN

4.1 Tahap Minat Pelajar terhadap Subjek Keusahawanan

Hasil analisis deskriptif ke atas data soal selidik menunjukkan bahawa tahap minat pelajar Kolej Komuniti Jelevu terhadap subjek Keusahawanan adalah tinggi, berdasarkan skor min minat pelajar iaitu 3.92 daripada 5.00, dengan sisihan piawai sebanyak 0.35. Ini menggambarkan bahawa secara purata, pelajar memberikan respon yang cenderung positif terhadap item-item berkaitan minat mereka terhadap subjek ini.

Dari segi julat skor, nilai minimum yang dicatatkan ialah 3.00, manakala skor maksimum ialah 4.60, menunjukkan bahawa walaupun terdapat sedikit perbezaan individu dalam tahap minat, namun secara keseluruhan skor berada dalam lingkungan sederhana ke tinggi.

Jadual 4.1: Statistik Deskriptif Tahap Minat Pelajar terhadap Subjek Keusahawanan

Statistik	Skor Minat
Minimum	3.00
Maksimum	4.60
Min (Purata)	3.92
Sisihan Piawai	0.35

Dapatan ini memberi gambaran awal bahawa subjek Keusahawanan diterima baik oleh majoriti pelajar dan mempunyai potensi untuk diperkukuh sebagai komponen penting dalam kurikulum, terutamanya dalam usaha memupuk semangat keusahawanan dalam kalangan generasi muda.

4.2 Tahap Faktor-Faktor Pendorong

Analisis deskriptif terhadap faktor-faktor yang mendorong minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan menunjukkan bahawa skor min keseluruhan ialah 3.43 dengan sisihan piawai 0.43. Ini menunjukkan bahawa secara umum, pelajar bersetuju pada tahap sederhana tinggi bahawa pelbagai faktor memainkan peranan dalam membentuk dan mendorong minat mereka terhadap subjek ini.

Faktor-faktor yang dinilai dalam kajian ini merangkumi pengaruh keluarga, rakan sebaya, pensyarah, kandungan subjek, serta potensi kerjaya dalam bidang keusahawanan. Min skor yang diperoleh menunjukkan bahawa walaupun tidak semua pelajar terpengaruh secara langsung oleh kesemua faktor, namun secara keseluruhannya mereka mengakui kepentingan faktor-faktor tersebut dalam mencetuskan minat terhadap keusahawanan.

Nilai minimum yang dicatatkan ialah 2.63, manakala skor maksimum ialah 4.50, menunjukkan terdapat sedikit kepelbagaian pandangan dalam kalangan responden terhadap faktor-faktor ini.

Jadual 4.2 : Statistik Deskriptif Tahap Faktor-Faktor Pendorong Minat terhadap Subjek Keusahawanan

Statistik	Skor Faktor Pendorong
Minimum	3.00
Maksimum	4.60
Min (Purata)	3.92
Sisihan Piawai	0.35

Secara keseluruhan, dapatan ini memperlihatkan bahawa faktor luaran dan dalaman seperti sokongan sosial dan kandungan subjek itu sendiri adalah antara pemangkin penting yang boleh dimanfaatkan oleh pihak institusi untuk meningkatkan lagi minat pelajar dalam bidang keusahawanan.

5.0 PERBINCANGAN DAN KESIMPULAN

Perbincangan

Dapatan kajian menunjukkan bahawa faktor-faktor yang mendorong minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan berada pada tahap sederhana tinggi dengan skor purata 3.43 dan sisihan piawai 0.43. Ini mengindikasikan bahawa kebanyakan pelajar mempunyai persepsi positif terhadap kepentingan pelbagai faktor yang mempengaruhi minat mereka dalam subjek ini.

Faktor-faktor seperti pengaruh keluarga, rakan sebaya, pensyarah, kandungan subjek, dan potensi kerjaya telah diakui sebagai elemen penting yang merangsang minat pelajar. Walaupun tidak semua pelajar terkesan secara seragam oleh setiap faktor, namun secara keseluruhannya, mereka mengakui peranan signifikan faktor-faktor ini dalam memupuk minat keusahawanan. Ini selari dengan kajian terdahulu yang menunjukkan bahawa sokongan sosial dan kandungan pembelajaran yang relevan dapat memperkuat motivasi pelajar dalam bidang keusahawanan.

Kepelbagaian skor minimum 2.63 dan maksimum 4.50 pula menunjukkan terdapat variasi pandangan dalam kalangan responden, mencerminkan realiti bahawa faktor pendorong minat bukanlah satu saiz untuk semua. Perbezaan ini mungkin disebabkan oleh latar belakang, pengalaman, dan harapan pelajar yang berbeza-beza terhadap keusahawanan.

Secara keseluruhannya, dapatan ini menegaskan bahawa institusi pendidikan perlu memberi perhatian serius terhadap aspek sokongan sosial dan pengemblengan kandungan subjek yang mampu menyemarakkan minat pelajar. Inisiatif seperti program bimbingan, pendedahan kepada usahawan sebenar, dan kandungan kursus yang praktikal boleh menjadi mekanisme efektif dalam memperkukuh minat pelajar terhadap keusahawanan.

Kesimpulan

Kajian ini telah berjaya mengenal pasti tahap faktor-faktor pendorong minat pelajar terhadap subjek Keusahawanan yang berada pada tahap sederhana tinggi. Faktor utama yang memberi kesan positif termasuk sokongan keluarga, pengaruh rakan sebaya, kualiti pensyarah, kandungan subjek, dan potensi kerjaya dalam bidang keusahawanan.

Walaupun terdapat kepelbagaian dalam pandangan pelajar, secara keseluruhan faktor-faktor tersebut memainkan peranan penting dalam membentuk minat mereka. Oleh itu, pihak institusi perlu mengutamakan strategi yang menumpukan kepada pengukuhan faktor-faktor ini bagi meningkatkan lagi minat dan motivasi pelajar terhadap bidang keusahawanan.

Dengan mengambil kira dapatan ini, langkah-langkah yang berfokus kepada penyediaan persekitaran sokongan sosial yang kukuh serta pengajaran yang lebih efektif dan relevan dengan dunia keusahawanan adalah sangat digalakkan. Ini bukan sahaja dapat membantu pelajar membina minat yang lebih mendalam tetapi juga memperlengkapkan mereka dengan kemahiran dan keyakinan untuk menceburi bidang keusahawanan pada masa akan datang.

RUJUKAN

- Amran, M. H., & Abu Seman, S. A. (2022). **Penerapan elemen keusahawanan dalam pengajaran dan pembelajaran Pendidikan dan Latihan Teknikal dan Vokasional (TVET).** *Jurnal Dunia Pendidikan*, 4(1), 152–160.
- Hairunnisa, A. R. (2021). **Keusahawanan sebagai pemangkin ekonomi negara.** *Utusan Malaysia*. <https://www.utusan.com.my>
- Ibrahim, I. (2019). **Tahap minat terhadap keusahawanan dalam kalangan pelajar institusi pengajian tinggi awam.** *Jurnal Penyelidikan Pendidikan*, 2(1), 45–56.
- Jabatan Pendidikan Politeknik & Kolej Komuniti (JPPKK). (2020). *Statistik penglibatan pelajar dalam program keusahawanan*. Putrajaya: Kementerian Pendidikan Malaysia. [Jika ini adalah laporan tidak diterbitkan secara umum, boleh tulis sebagai laporan tidak diterbitkan.]
- Kementerian Pengajian Tinggi (KPT). (2021). *Dasar Keusahawanan Institusi Pendidikan Tinggi 2021*. Putrajaya: Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar, KPT.
- Mat, M. Y., & Yusof, N. (2020). **Faktor pendorong terhadap pemilihan kerjaya keusahawanan dalam kalangan belia luar bandar.** *Jurnal Pengurusan dan Keusahawanan*, 18(2), 33–47.
- Mohd Fauzi, F. (2021). **Cabaran pengajaran subjek keusahawanan dalam era digital.** *Jurnal Inovasi Pendidikan*, 7(3), 88–95.
- Noraini, M. Y., & Rozita, I. (2022). **Strategi meningkatkan minat pelajar terhadap subjek keusahawanan.** *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 47(1), 101–112.
- Yusuf, R., & Khalid, M. (2023). **Keberkesanan pendekatan pengajaran berasaskan projek dalam subjek Keusahawanan.** *Jurnal Pendidikan Teknikal dan Vokasional*, 9(1), 25–38.